

สร้างรายได้จากการส่งออก รวมทั้งการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตและการจัดการ อีกทั้งเมื่อพิจารณาจากภาระการณ์แข่งขันในปัจจุบันของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยแล้ว การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งต่อความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย โดยเฉพาะด้านเทคโนโลยีการผลิตและดั้วสินค้าเพื่อพัฒนาคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าของไทย ซึ่งจะเป็นแนวทางที่สำคัญในการแข่งขันของอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มไทยในอนาคต เนื่องจากความได้เปรียบของดันทุนค่าแรงงานที่ต่ำในอุตสาหกรรมนี้เริ่มหมดไป อีกทั้งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยต่อการเปิดเสรีการค้าสิ่งทอของโลกในปี 2548 ด้วยเช่นกัน

4. ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมในประเทศไทย

ผลกระทบจากการที่จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์กรการการค้าโลก (WTO) สามารถจำแนกได้เป็น 3 ส่วนหลักคือ ด้านการค้าในประเทศไทย ด้านการค้าระหว่างประเทศ และด้านการลงทุน

4.1 ด้านการค้าในประเทศไทย การที่จีนเข้าเป็นสมาชิกองค์กรการการค้าโลกแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับตลาดสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มในไทยคาดว่าจะมีสาเหตุมาจากปัจจัยที่สำคัญ 2 ประการคือ ประการแรก สินค้าสิ่งทอราคาถูกจากจีนที่เข้ามาจำหน่ายในไทย และประการที่สองการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ประกอบการในไทย ทั้งผู้ประกอบการชาวจีนในไทย ผู้ประกอบการหรือชั้พพลายเออร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มรายใหญ่ และผู้ประกอบการเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย โดยเฉพาะภายหลังปี พ.ศ. 2547 ประการแรก ปัจจุบันการค้าตามแนวชายแดนได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสิ่งทอจากจีนค่อนข้างมาก (ทั้งที่ผ่านระบบศุลกากรและการลักลอบนำเข้า) เนื่องจากสินค้าจากจีนที่ส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ผลิตในปริมาณสูง จะมีราคาก่อนขายต่ำมาก เมื่อเทียบกับสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย โดยเฉลี่ยว่าจะต่ำกว่าสินค้าไทยประมาณร้อยละ 20 ถึง 30 และบางกรณีจะต่ำกว่าร้อยละ 50 แม้ว่าฝั่งมีแรงงานของไทยจะยังมีคุณภาพที่ดีกว่า แต่ราคานี้จะต่ำกว่าค่อนข้างมากย่อมเป็นสิ่งจูงใจผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ประกอบการที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมากคือ ผู้ผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่มีตราสินค้าเป็นของตนเองหรือที่เรานิยมเรียกว่าโลคลับรэнด์ (Local Brand) และผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าเพื่อป้อนตลาดด้านจังหวัด ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสินค้าระดับล่าง รวมทั้งผู้ค้าปลีกในด้านจังหวัดที่จำหน่ายสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยเริ่มได้รับผลกระทบมากขึ้นเป็นลำดับ ทั้งนี้ เสื้อผ้าสำเร็จรูปที่นำเข้าตามแนวชายแดนส่วนใหญ่จะเป็นเสื้อผ้าสดรี เนื่องจากผู้หყยงมีปริมาณการซื้อเสื้อผ้ามากกว่าผู้ชาย ทำให้ตลาดส่วนใหญ่ของเสื้อ ที่นำเข้าจะเป็นเสื้อผ้าสดรี และเริ่มที่จะมีกระจายไปในส่วนต่างๆ ของประเทศไทยมากขึ้น จากการที่เสื้อผ้านำเข้าเหล่านี้เริ่มเข้าสู่ระบบขายส่ง ทำให้สามารถกระจายสินค้าได้กว้างขวางมากขึ้น นอกจากนี้ สินค้าจีนที่นำเข้าตามแนวชายแดนก็เริ่มมีเข้ามายำหน่ายในกรุงเทพและจังหวัดใกล้เคียงด้วยเช่นกัน จากการที่ผู้ค้าปลีกของไทยไปรับซื้อสินค้าจีนจากตลาดชายแดนเข้ามายำหน่าย แม้ว่าที่ผ่านมาจะยังมีปริมาณไม่มากนัก

ประการที่สอง การที่ผู้ประกอบการจีน รวมทั้งได้หันและห่องgoing เข้ามาลงทุนในไทยเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว แม้ส่วนใหญ่จะเป็นการผลิตเพื่อส่งออก แต่อีกด้านหนึ่งก็ช่วยให้ผู้ประกอบการจีนมีความได้เปรียบในระดับหนึ่งจากการที่มีข้อมูลทั้งในส่วนของตลาดในไทยและจีน โดยเฉพาะข้อมูลราคาวัดถูกตุน ทำให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นสามารถเปรียบเทียบราคาและเลือกซื้อวัสดุที่มีราคาถูกกว่าได้จากทั้งสองประเทศ และสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันในด้านดันทุน การผลิต เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ประกอบการในประเทศไทย ขณะที่อีกด้านหนึ่งก็เป็นสร้างฐานลูกค้า ด้วยชาติที่เข้ามาซื้อสินค้าในไทย เนื่องจากการสั่งซื้อสินค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป ความเชื่อถือระหว่างลูกค้าที่เข้ามาสั่งซื้อสินค้าและผู้ค้าในตลาด ทั้งในด้านคุณภาพและการส่งมอบ สินค้าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญขณะเดียวกัน พฤติกรรมทางการตลาดของผู้ประกอบการที่เป็นชัพพลายเออร์ของไทยในปัจจุบัน เริ่มมีแนวโน้มปรับเปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องมาจากเหตุผล 2 ส่วนคือ สถานการณ์การค้าปลีกในไทยที่มีแนวโน้มการแข่งขันด้านราคารุนแรงขึ้นจากการที่มีห้างสรรพสินค้าและศูนย์การค้าขนาดใหญ่ เช่น แมคโคร โลตัส และคาร์ฟูร์ เข้ามาดำเนินกิจการและเปิดสาขาจำนวนมากขึ้น โดยเฉพาะตลาดด้านจังหวัด และส่งผลกระทบต่ออำนาจดื่อรองและผลประโยชน์ของชัพพลายเออร์ การที่จีนเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนมากขึ้น ด้านหนึ่งผู้ประกอบการไทยสามารถเข้าไปใช้ความได้เปรียบจากการผลิตสินค้าที่มีดันทุนต่ำในจีน เพื่อเป็นทางเลือกด้านฐานการผลิต และอีกด้านหนึ่ง ผู้ประกอบการค้าปลีกของไทยและด้วยชาติที่เข้ามาลงทุนในไทย สามารถสั่งซื้อและสั่งผลิตสินค้าราคาถูกจากจีนเพื่อเข้ามาจำหน่ายในไทยง่ายขึ้นจากเหตุผลทั้งสองที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ชัพพลายเออร์ของไทยเริ่มมีแนวโน้มที่จะเข้ามาดำเนินกิจกรรมทางการตลาดระดับล่างและการค้าส่งมากขึ้น ขณะที่บางส่วนได้เข้าไปเปิดร้านค้าในตลาดประดุษน้ำและอาคารใบหยกมาระยะเวลาหนึ่งแล้ว เพื่อเป็นช่องทางหนึ่งในการรับคำสั่งซื้อจากลูกค้าด้วยชาติที่เดินทางเข้ามาซื้อสินค้าจำนวนมากในตลาดย่านดังกล่าวด้วยตนเอง ที่ผ่านมาสินค้าของ ผู้ประกอบการรายใหญ่หรือชัพพลายเออร์ที่เข้ามาจำหน่ายในย่านประดุษน้ำส่วนใหญ่จะใช้ยี่ห้อหรือแบรนด์เดียวกับสินค้าที่จำหน่ายในห้างสรรพสินค้า แต่คาดว่าหลังจากปี 2545 มีแนวโน้มที่ชัพพลายเออร์เหล่านี้จะสร้างแบรนด์เนมสินค้าใหม่ขึ้นมา เพื่อรับตลาดระดับล่างและตลาดค้าส่งโดยเฉพาะ นอกจากนี้ สภาพการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นในตลาดสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม ขณะที่ภาครัฐหันมาสนับสนุนสินค้าเพิ่มขึ้นไม่มากเท่าที่ควร และบางสินค้ากลับมีแนวโน้มลดต่ำลง เนื่องจากผู้ซื้อมีข้อบังคับเทียบจากคู่แข่ง เช่น จีน อินเดียและเวียดนาม ทำให้ผู้ประกอบการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในประเทศไทยเริ่มมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยเช่นกัน ทั้งในกลุ่มที่ผลิตสินค้าภายใต้ตราสินค้า (Brand Name) ของตนเอง และกลุ่มที่รับจ้างผลิตสินค้า (OEM) ในกลุ่มแรกที่ผลิตสินค้าภายใต้ตราสินค้าของตนเองก็ได้เริ่มมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการตลาดของสินค้าที่ผลิตในประเทศไทยและหันมาเน้นการออกแบบมากขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มที่ยั่งยืนให้กับผลิตภัณฑ์และกลุ่มที่สองที่เป็นผู้รับจ้างผลิตสินค้า (OEM) ผู้ประกอบการบางส่วนเริ่มมีการยกเลิกการดำเนินธุรกิจแบบผู้รับจ้างผลิต และปรับเปลี่ยนมาเป็นการผลิตภายใต้ตรา

สินค้าของตนเองเพื่อจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ ภูมิภาคเอเชียและในประเทศไทยมากขึ้น ขณะที่บางส่วนมีการขยายธุรกิจโดยการเป็นดัวแทนนำสินค้าแฟชั่นที่มีชื่อเสียงจากต่างประเทศเข้ามาจำหน่าย ทั้งสองปัจจัยดังกล่าวจะทำให้การแข่งขันด้านราคาของตลาดในประเทศไทยมีความรุนแรงมากขึ้น และคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตเครื่องนุ่งห่มและเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่ผลิตสินค้าสำหรับตลาดระดับล่าง ขณะที่รายใหญ่อาจจะไม่ได้รับผลกระทบมากนัก

4.2 ด้านการค้าระหว่างประเทศประเด็นการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้การพิจารณาผลกระทบมีความชัดเจนขึ้นควรจะแยกกลุ่มผู้ประกอบในจีนออกเป็น 2 กลุ่มหลัก คือ กลุ่มผู้ประกอบการชาวจีน และกลุ่มบริษัทร่วมทุนต่างชาติและบริษัทต่างประเทศที่เข้าไปลงทุนในจีน ในส่วนของกลุ่มแรกนี้ สินค้าส่วนใหญ่ยังเป็นสินค้าในลักษณะ Mass production ที่ใช้กลยุทธ์ด้านราคาเป็นหลัก ขณะที่การผลิตสินค้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเพื่อส่งออกของไทยเริ่มที่จะพัฒนาไปสู่สินค้าคุณภาพสูงหรือตลาดระดับบนมากขึ้น สินค้าของผู้ประกอบการกลุ่มนี้มีจังหวะมีราคาที่ต่ำมาก โดยรวมแล้ว ก็อาจกล่าวได้ว่า เป็นสินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายหรือตลาดแตกต่างกันนั้นคาดว่า จะสร้างปัญหาหรือส่งผลกระทบต่อสินค้าไทยในระดับต่ำไม่มากนัก ขณะที่สินค้าที่ผลิตโดยกลุ่มที่สองคือ ผู้ประกอบการชาวต่างชาติที่เข้าไปลงทุนหรือร่วมทุนในจีน กลุ่มนี้อาจส่งผลกระทบต่อการจำหน่ายสินค้าของไทยค่อนข้างมาก เนื่องจากบริษัทเหล่านี้มักจะนำเทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่เข้าไปใช้ในการผลิตสินค้าในจีน ประกอบกับค่าจ้างในจีนที่มีราคาต่ำจะช่วยให้สินค้าของผู้ผลิตกลุ่มนี้มีความได้เปรียบสินค้าไทยในตลาดโลกค่อนข้างมากบริษัทเหล่านี้ มักจะมีบริษัทแม่ในต่างประเทศให้ความช่วยเหลือทางด้านการตลาดและข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็น และความได้เปรียบจากการเรื่อมโมงของอุดสาหกรรมต้นน้ำ-ปลายน้ำในจีน ซึ่งส่วนหนึ่งของอุดสาหกรรมเหล่านี้เป็นการเข้าไปลงทุนของบริษัทต่างชาติ เช่นกัน อีกการลงทุนของบริษัทญี่ปุ่นและเกาหลีในอุดสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดต้นทุนการผลิตลงได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรจะนำมาพิจารณาถึง ผลกระทบต่อสินค้าส่งออกของไทยเพื่อให้ได้ภาพการวิเคราะห์ที่ครบถ้วนมากขึ้น นั่นคือ ข้อดีของการค้าสิ่งทอโลโก (ATC) ภายใต้ข้อดีของดังกล่าว แม้ว่าไทยจะต้องยกเลิกระบบโควต้าสิ่งทอภายในปี 2548 แต่จีนสามารถจะลดอัตราการยกเลิกระบบโควต้าออกไปได้อีก 3 ปี แม้ว่าจะเข้าเป็นสมาชิกองค์กรการการค้าโลกแล้วก็ตาม ขณะที่สินค้าราคาถูกจากจีนคราดว่าจะจำหน่ายได้มากขึ้นเรื่อยๆ และการที่จีนมีกำลังการผลิตเครื่องนุ่งห่มมากเกินความต้องการภายในประเทศไทยจะเป็นแรงกดดันให้จำเป็นต้องเร่งการส่งออก ทำให้โควต้าสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มที่จีนได้รับอาจจะไม่พอเพียงกับความต้องการ ประกอบกับโควต้าของจีนมีราคาแพงขึ้น อีก การเงนขายาว (Category 6) ของสหภาพยุโรป ราคาโควต้าในจีนประมาณ 6 เหรียญสหรัฐ หรือ 130 บาทต่อชิ้น ขณะที่ราคาโควต้าของไทยประมาณ 30 บาทต่อชิ้น จึงมีความเป็นไปได้ที่อาจจะมีการลักลอบนำสินค้าราคาถูกจากจีนเข้าไปใช้โควต้าของประเทศไทยอีก ในภูมิภาคใกล้เคียง ซึ่งจะทำให้

ԵՀԿԱՑՄԱՆ ԽՐԱՄՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՇԱԽՄԱՏ ԱՎԱՐԱՐԱԿԱՆ

ญี่ปุ่นหลายรายได้ให้ความเห็นว่า ระดับค่าจ้างขั้นต่ำในกรุงจาการ์ดา มีอัตราใกล้เคียงกับแผนขายผู้ดูแลบ้านของจีน และหากคำนวณรวมประสิทธิภาพการผลิตที่ลดลง และค่าทำงาน ส่วนเวลาที่แพงขึ้นแล้ว จะเห็นได้ว่าค่าแรงในอินโดนีเซียมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าค่อนข้างมาก ขณะที่ค่าไฟฟ้าก็อยู่ในระดับที่สูงกว่าหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยตัวเอง ดังนั้น เมื่อดันทุนที่สำคัญทั้งสองส่วนเริ่มไม่สามารถจุใจนักลงทุนได้อีกต่อไป รัฐบาลอินโดนีเซียจึงควรที่จะหากลยุทธ์อื่นมา ดึงดูดนักลงทุนต่างชาติแทน อาทิ การให้สิทธิพิเศษทางภาษี และการเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับภาคอุตสาหกรรมที่ป้อนชิ้นส่วนและวัสดุคุณภาพให้บริษัทเหล่านั้น เป็นต้น นอกจากนี้ นักลงทุน เกาหลีก็ได้ความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ปัญหานโยบายแรงงานที่ไม่เอื้อต่อการลงทุน ค่าจ้าง ที่แพงขึ้น ความสามารถในการผลิตที่เริ่มต่ำลง การประท้วงของคนงานบ่อยครั้ง และประสิทธิภาพ ในการบังคับใช้กฎหมาย เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการลงทุนของต่างชาติใน อินโดนีเซียทั้งสิ้น ทำให้ในช่วงครึ่งแรกของปี 2545 มีบริษัทผลิตถุงเท้าและเสื้อผ้าของเกาหลีได้ ย้ายฐานการผลิตจากอินโดนีเซียไปพม่า เวียดนาม และประเทศไทย 36 ราย ส่งผลให้ชาว อินโดนีเซียต้องว่างงาน 32,000 คน ขณะที่เงินลงทุนโดยตรงจากต่างชาติในช่วงครึ่งแรกของปี ลดลงร้อยละ 42 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน รวมทั้งบริษัทผลิตรองเท้าชื่อดังของ สหรัฐอเมริกา อาทิ ไนกี้และรีบบอค ก็ได้ตัดสินใจลดกำลังผลิตในอินโดนีเซียเช่นกันซึ่งทำให้มีคน ว่างงานเพิ่มอีกกว่า 1,200 คน

5. อุตสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ของบริษัทกังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด

นับเป็นอุตสาหกรรมด่อเนื่องที่ใช้วัสดุคุณภาพงานปิโตรเคมีอะโรเมติก และผลิต เป็นเส้นใยสังเคราะห์ป้อนเป็นวัสดุคุณภาพให้อุตสาหกรรมสิ่งทอเพื่อทดแทนใยฝ้ายธรรมชาติ เนื่องจาก แนวโน้มการผลิตฝ้ายทั่วโลกไม่สามารถเพิ่มกำลังผลิตได้เพราะเกษตรกรใช้ที่ดิน เพื่อเพาะปลูก ผลิตอาหารมีความสำคัญกว่าทำให้ไยฝ้ายเกิดการขาดแคลนอยู่เสมอ จึงทำให้ความต้องการเส้นใย สังเคราะห์ในโลกเพิ่มสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะในโพลีเอสเตอร์ประกอบกับประเทศไทยผลิตฝ้าย เองได้เพียง 2 ถึง 3 % ของความต้องการไยเส้นใยทั้งหมดในประเทศไทย ทำให้ประเทศไทยต้อง พึ่งพานำเข้าวัสดุคุณภาพฝ้ายจากต่างประเทศอย่างมากสินค้าสิ่งทอของไทย จึงเริ่มไม่สามารถสู้คู่ แข่งขันกับประเทศไทยผู้ผลิตฝ้ายเองได้ เช่น จีน อินเดีย ปากีสถาน เป็นต้น ดังนั้นในอนาคต อุตสาหกรรมสิ่งทอของประเทศไทยจึงต้องค่อยๆ ปรับโครงสร้างจากการใช้วัสดุคุณภาพฝ้ายมาใช้ เส้นใยสังเคราะห์เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและมีขนาดลงทุนใหญ่ ก็จะสามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ อุตสาหกรรมโพลีเอสเตอร์ในประเทศไทยได้มีการเริ่ม พัฒนาผลิต เพื่อใช้เงินภายในประเทศมาก่อน 30 ปีแล้ว แต่เริ่มจากกำลังผลิตที่ไม่ใหญ่นัก ประกอบกับสมัยก่อนประเทศไทยยังไม่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีซึ่งเป็นวัสดุคุณภาพสำคัญ

ป้อนโรงงานเส้นใยสังเคราะห์ทำให้เส้นใยโพลีเอสเตอร์ที่ผลิตในประเทศมีราคาสูง ไม่สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ชั้นนำ เช่น ญี่ปุ่น ได้หวาน เกาหลี ได้จึงผลิตเพื่อใช้เอง ในประเทศไทยทำนั้น แต่ในปัจจุบันประเทศไทยมีการพัฒนาอุดสาหกรรมปีโตรเคมี และโรงงานเส้นใยสังเคราะห์ก็เริ่มสร้างโรงงานที่มีกำลังผลิตขนาดใหญ่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง จึงมีแนวโน้มว่าในอนาคตอุดสาหกรรมเส้นใยสังเคราะห์ของประเทศไทยจะสามารถก้าวขึ้นเป็นหนึ่งในผู้ผลิตชั้นนำในตลาดโลกได้

6. ประเภทของเส้นใยสังเคราะห์

6.1 ผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติก (Polyester Chip) เป็นผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติก ได้จากการหักเม็ดพลาสติกที่มีลักษณะเป็นเม็ดพลาสติกสี่เหลี่ยม เป็นวัสดุดีบสำหรับนำไปผลิตเส้นใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ชนิดสั้นและยาว

6.2 ผลิตภัณฑ์เส้นไส้สั้น (Polyester Staple Fibre) เป็นผลิตภัณฑ์เส้นไส้สั้นที่มีความยาวและขนาดต่างๆ กัน เช่น 32 ม.ม, 38 ม.ม, 44 ม.ม, 51 ม.ม ขนาด 1.0 den, 1.2 den, 1.3 den, 1.4 den บรรจุเป็น Bale ส่งจำหน่ายให้กับโรงงานปั้นด้วย เพื่อปั้นเป็นเส้นด้วยสำหรับทอผ้า ซึ่งในการปั้นด้วยอาจจะผสมกับเส้นใยธรรมชาติอย่างอื่น เช่น ฝ้าย หรือ เรยอน เป็นต้น

6.3 ผลิตภัณฑ์เส้นไส้ยาว (Partial Oriented Yarn) เป็นผลิตภัณฑ์เส้นไส้ยาว กึ่งสำเร็จรูปกล่าวคือ การจัดเรียงด้วของโมเลกุลยังไม่ถึงที่สุด ขนาดของเส้นไส้ยาวขึ้นกับความต้องการของลูกค้าที่จะนำไปเข้ากระบวนการดึงยืดต่อไป เพื่อให้การจัดเรียงด้วของโมเลกุลถึงที่สุด อาจจะเพิ่มความนุ่มฟูให้กับเส้นด้วย เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการทอผ้า

6.4 ผลิตภัณฑ์เส้นไส้ยาวตีเกลียว (Draw Texture Yarn) เป็นผลิตภัณฑ์เส้นไส้ยาวที่นำวัสดุดีบ POY มาเข้าสู่กระบวนการดึง ยืด และทำการเพิ่มความนุ่มฟูให้กับเส้นด้วย ซึ่งเรียกว่า กระบวนการ Texturing คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ขึ้นกับความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะนำไปทอเป็นผ้า ทำการตัดเย็บต่อไป

บริษัทกัنجวัลโพลีเอสเตอร์ จำกัด

บริษัทกัنجวัลโพลีเอสเตอร์ จำกัด เป็นบริษัทร่วมทุนประกอบด้วย กลุ่มบริษัทสิงห์ ทอชั้นนำ ธนาคาร และบริษัทการค้าชั้นนำจากญี่ปุ่น ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เพื่อสร้างโรงงานผลิตเส้นใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ (Polyester) ซึ่งเป็นวัสดุดีบสำหรับอุดสาหกรรมสิ่งทอ และเพื่อการอุดสาหกรรมต่างๆ สร้างโรงงานที่ ดำเนินการอย่างชุมพล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งนับเป็นหนึ่งในโครงการที่ลงทุนมูลค่าสูงสุดในจังหวัดเพชรบุรี

โรงงานของ บริษัทกัنجวัลโพลีเอสเตอร์ จำกัด นับเป็นโรงงานโพลีเอสเตอร์ที่มีขนาดกำลังผลิตต่อสายการผลิตขนาดใหญ่ ได้มาตรฐานสากลใช้เทคโนโลยีที่ดีที่สุดจากประเทศ

เยอร์มัน สร้างโรงงานบนเนื้อที่ 200 ไร่ ที่อำเภอเชาบอย จังหวัดเพชรบูรณ์ เปิดดำเนินการผลิต เมื่อประมาณปลายปี 2540 และนับว่าเป็นหนึ่งในโรงงานที่ได้มาตรฐานในภูมิภาคเอเชียใต้

1. ประวัติความเป็นมาของบริษัทกังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด

เริ่มจากธุรกิจโรงงานย้อมผ้าในลักษณะอุตสาหกรรมครอบครัวเริ่มนี้เมื่อปี 2498 ที่อำเภอโพชาราม จังหวัดราชบูรี ซึ่ว่า ยังเด็กling โดยซื้อผ้าดิบมาย้อมสีแบบย้อมคราม และย้อมมะเกลือในแบบดั้งเดิม หลังจากผ้าเหล่านั้นหมดความนิยมลง จึงหยุดการผลิต และหันมาทำธุรกิจด้านการทอผ้า และย้อมเส้นด้ายในปี 2514 โดยเปลี่ยนชื่อเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดกังวาล การทอ ผลิตสินค้าหลักคือผ้าชั้นตราแม่กุญแจ จนกระทั่งปี 2526 เมื่อดลาดผ้าชั้นผ้าถุงเริ่มจะถูกจุดอิ่มตัว ได้ดัดสินใจสร้างโรงงานปั้นด้ายขึ้นมาในปี 2527 ซึ่งเริ่มดันที่ 15,000 แคน ผลิตป้อนให้กับโรงงานทอของบริษัทเอง ประมาณ 60 % ที่เหลือก็นำออกขายท้องตลาด ในปี 2530 ธุรกิจปั้นด้ายอยู่ในช่วงขาขึ้น จึงได้ขยายโรงงานปั้นด้าย และก่อตั้งบริษัทกังวาลเท็กซ์ไทร์ จำกัด ขึ้นโดยหันไปปั้นด้าย เนื่องจากตลาดผ้าย้อมเป็นตลาดที่ใหญ่กว่าตลาดผ้า เส้นด้ายเริ่มดิดตลาด ซึ่งถือเป็นจุดเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ กังวาลเท็กซ์ไทร์ เริ่มมีชื่อเสียงมากขึ้น และขยายโรงงานปั้นมากขึ้นเรื่อยๆ จนปั้นด้ายกล้ายเป็นธุรกิจหลักที่ทำกำไรได้ในช่วงนั้นเส้นด้ายเริ่มดิดตลาด และมีกลุ่มลูกค้าประจำมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะผลิตเส้นด้ายคุณภาพดี และมีความสม่ำเสมอจึงทำให้ธุรกิจเส้นด้ายจึงเป็นธุรกิจหลักและค่อยๆ ขยายกำลังการผลิตปั้นด้ายจาก 15,000 แคนเป็น 115,000 แคน ในปี 2540 การทอผ้าชั้น ผ้าถุง ก็ยังคงทำอยู่ มีการขยายการทอผ้าประเภทอื่นๆ เพิ่มขึ้น เช่น ผ้าดิบสำหรับเป็นผ้าดัดเสื้อ ดัดกางเกง ต่อมากธุรกิจปั้นด้ายอยู่ในช่วงขาลง เนื่องจากหลายโรงงานมีการขยายกำลังการผลิตกันมาก ทางบริษัททึงคิดโครงการที่จะสร้างโรงงานผลิตเส้นใยสังเคราะห์ เพื่อนำมาใช้ในโรงงานปั้นด้าย และบางส่วนที่เหลือนำออกขายท้องตลาด บริษัทกังวาลโพลีเอสเตอร์ จำกัด จึงถูกดึงขึ้นในปี 2538 และดำเนินการผลิตเส้นใยสังเคราะห์โพลีเอสเตอร์ในปี 2541

ปัจจุบันแม้ว่างจรและธุรกิจของโพลีเอสเตอร์จะอยู่ในระดับดี แต่ก็ยังคงเป็นธุรกิจที่มีอนาคตสดใสในวันข้างหน้า ตลาดโดยรวมของทั้งหมดของบริษัท กังวาลเท็กซ์ไทร์ และกังวาลโพลีเอสเตอร์ ขณะนี้ส่งออกโดยตรงอยู่ที่ประมาณ 30% และขายในประเทศ 70% จุดมุ่งหมายสูงสุดของการดำเนินการธุรกิจสิ่งทอคือด้องการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดี บริษัทฯ จึงพยายามเลือกใช้วัสดุดีในเกรดสูง เครื่องจักรที่มีคุณภาพดี มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยคิดว่ายังสามารถเดินได้ได้อีกเพรະอุตสาหกรรมไทยมีศักยภาพที่ดีกว่าถ้าเทียบกับเวียดนามหรือบังคลาเทศ ประเทศไทยเหล่านี้ดันทุกการผลิตเข้าถูกกว่าเราจริง แต่โครงสร้างการผลิตยังสู้เราไม่ได้ สิ่งทอไทยมีข้อได้เปรียบคือมีอุตสาหกรรมครบวงจร ดังแต่เส้นใยจนถึงเสื้อผ้าสำเร็จรูป และยังสามารถผลิตสินค้าได้หลากหลาย ดังนั้น อุตสาหกรรมสิ่งทอโดยรวมในภูมิภาคเอเชียฐานการผลิตในประเทศไทยถือว่ามีศักยภาพที่เจริญเดินได้อีกมาก

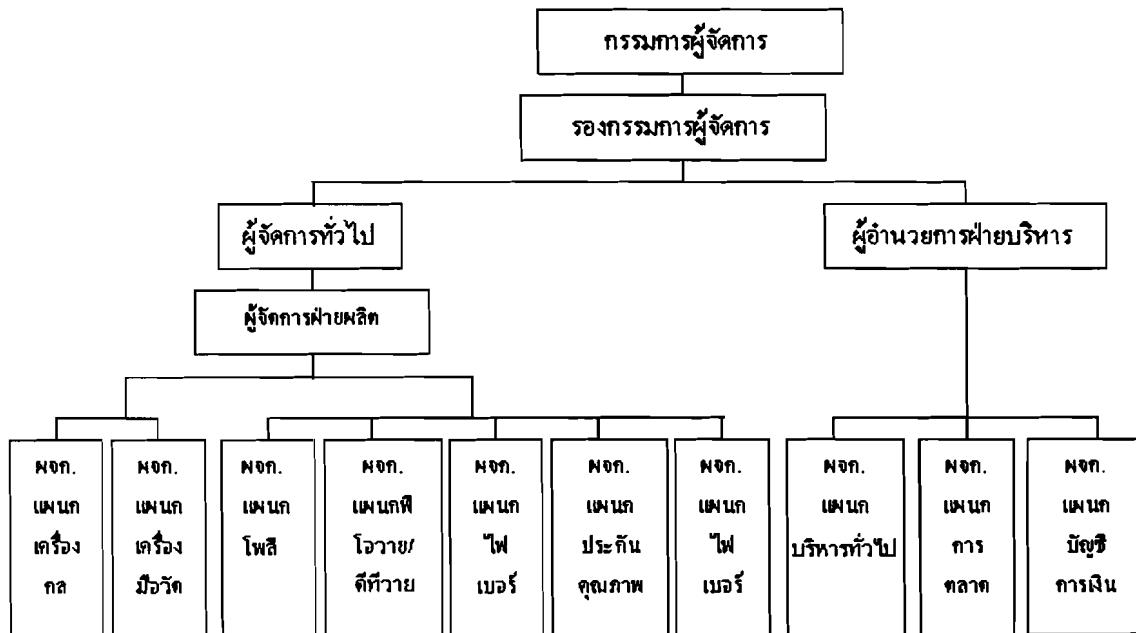
นโยบายคุณภาพของบริษัท คือ สินค้ามาตรฐาน ระบบงานพัฒนา ลูกค้าเพียงพอใจ เพื่อให้การดำเนินการของบริษัทบรรลุถึงนโยบายคุณภาพ บริษัทจะดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้บริหารต้องให้การสนับสนุนระบบคุณภาพ ตามมาตรฐาน ISO 9001
2. พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในระบบคุณภาพ ตามมาตรฐาน ISO 9001
3. ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง ได้มาตรฐานตามที่ลูกค้าต้องการ
4. การส่งมอบสินค้าต้องตรงเวลา มีการตอบสนองลูกค้าตามความต้องการ
5. สินค้าที่ผลิตต้องมีราคาและดันทุนที่มีความสามารถในการแข่งขันในตลาด
6. รักษาและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพดี

2. ข้อมูลด้านการตลาด ของบริษัท

ในขณะนี้ส่งออกโดยตรงอยู่ที่ ประมาณ 30% และขายในประเทศ อยู่ที่ประมาณ 70% ตลาดส่งออกของบริษัทคือประเทศไทยเดียวที่อยู่ในแถบใกล้เคียงอย่าง เวียดนาม พิลิปปินส์ ศรีลังกา บังคคลาเทศ หรือแม้แต่ในโน้นเดียวเชีย ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้นำเข้าเส้นใยโพลีเอสเตอร์เมื่อกัน ตลาดในแถบนี้บริษัทยังได้เปรียบมากกว่าเกาหลีและไต้หวัน เพราะอยู่ใกล้และอยู่ในอาณาเขต สำหรับตลาดแถบยุโรป และอเมริกา การส่งออกไปจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับเกาหลี และ ไต้หวัน (บริษัทโพลีเอสเตอร์, 2544 : 1)

3. โครงสร้างด้านการบริหาร

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างด้านการบริหาร

ที่มา : คู่มือคุณภาพฉบับที่ 008

4. กิจกรรมเพิ่มผลผลิต บริษัทกังวาวลโพลีเอสเตอร์ จำกัด

ได้ทำเปิดเดินเครื่องจักรทำการผลิตเมื่อเดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2541 และได้ดำเนินกิจกรรมการเพิ่มผลผลิตดังๆ ควบคู่กันไป ดังนี้

ปี พ.ศ. 2542 ได้เริ่มดำเนินกิจกรรมการเพิ่มผลผลิตด้วย 5S

ปี พ.ศ. 2543 ได้รับการรับรองผลมาตรฐานระบบคุณภาพสากล ISO 9002

ปี พ.ศ. 2544 ได้รับการรับรองผลมาตรฐานระบบคุณภาพสากล ISO 14001

ปี พ.ศ. 2545 ได้เริ่มดำเนินกิจกรรมการเพิ่มผลผลิตโดยนำระบบการซ่อมบำรุงแบบทวีผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม (Total Productive Maintenance - TPM) มาดำเนินการ และจะยื่นขอรับรองผล จาก (Japan Institute Of Plant Maintenance - JIPM) ในปี พ.ศ. 2548 ปี พ.ศ. 2546 ได้รับการรับรองผลมาตรฐานระบบคุณภาพสากล ISO 9001 : 2000 และยึดหลังกิจกรรมการตลาด 4Ps (Product Price Place Promotion)

ปี พ.ศ. 2549 ได้รับรางวัลการเพิ่มผลผลิตโดยนำระบบการซ่อมบำรุงแบบทวีผลที่ทุกคนมีส่วนร่วม (Total Productive Maintenance - TPM)

1. ผลิตสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ
2. สร้างความมั่นใจกับผู้ซื้อว่า จะส่งสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพตามข้อกำหนด
3. ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง ได้มาตรฐานตามที่ลูกค้าต้องการ
4. ส่งมอบสินค้าตรงเวลา มีการตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างรวดเร็ว
5. สินค้าที่ผลิต ต้องมีราคาและดันทุน ที่มีความสามารถในการแข่งขันในตลาด
6. ต้องรักษาและพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

5. สินค้าหรือบริการสินค้าของบริษัท

เส้นใยสังเคราะห์ สามารถจำแนกสินค้าของบริษัทได้ดังต่อไปนี้คือ

5.1 ผลิตภัณฑ์เม็ดโพลีเอสเตอร์ มีขนาดประมาณ 2.5 ม.m x 3 ม.m บรรจุในถุงขนาด 900 กิโลกรัม ส่งจำหน่ายให้กับบริษัทที่นำไปหลอมเหลวใหม่ เพื่ออัดเป็นเส้นใยสำหรับในธุรกิจสิ่งทอที่ตัดช่วงขบวนการผลิต (Batch Process)

5.2 ผลิตภัณฑ์เส้นใยสันที่มีความยาวและขนาดดังๆ กัน เช่น 32 ม.m 38 ม.m, 44 ม.m, 51 ม.m ขนาด 1.0 ดีเนียร์ (denier) 1.2 ดีเนียร์ 1.3 ดีเนียร์ 1.4 ดีเนียร์ บรรจุห่อเป็นก้อนสีเหลือง ส่งจำหน่ายให้กับโรงปั้นด้วย เพื่อปั้นเป็นเส้นด้ายสำหรับการทอผ้า ซึ่งในการปั้นด้วยมีการนำไปผสมกับเส้นใยธรรมชาติอย่างอื่นๆ เช่น ผ้าย หรือ เรยอน เป็นต้น

5.3 ผลิตภัณฑ์เส้นใยยาว กึ่งสำเร็จรูปกล่าวคือ การจัดเรียงตัวของโมเลกุลยังไม่ถึงที่สุด ขนาดของเส้นในยาวขึ้นกับความต้องการของลูกค้าที่จะนำไปเข้าขบวนการดึงยืดต่อไปอีกเพื่อให้การจัดเรียงตัวของโมเลกุลถึงที่สุด อาจจะเพิ่มความนุ่มพุให้กับเส้นด้วย เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการการทอผ้าต่อไป

5.4 ผลิตภัณฑ์เส้นใยยาวสำเร็จรูป ที่นำผลิตภัณฑ์เส้นใยยาวกึ่งสำเร็จรูปมาเข้าสู่กระบวนการดึงและยืด เพื่อเพิ่มความนุ่มพุ่มให้กับเส้นด้วยชีวิตรักษาระบวนการนี้ว่ากระบวนการทางเทคโนโลยี คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์จะขึ้นกับความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะนำไปทอเป็นผ้าเพื่อการตัดเย็บต่อไป

5.5 การควบคุมคุณภาพ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน และเป็นหนทางนำไปสู่การเพิ่มผลผลิต การประกันคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ทางบริษัทได้ดำเนินการกิจกรรมมากมาย อาทิเช่น กิจกรรม 5S ISO9001 ISO14001 และกิจกรรม การซ้อมบำรุงแบบทีมผล และทางบริษัทได้รับการรับรอง ISO9001 เป็นการรับรองคุณภาพสินค้า ทุกขั้นตอนการผลิต โดยมีแนวคิดที่สำคัญคือ ผลิตสินค้าหรือบริการ ที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ สร้างความมั่นใจกับผู้บริหารว่าจะคงไว้ซึ่งคุณภาพ สร้างความมั่นใจต่อผู้ซื้อว่า จะส่งสินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพตามข้อกำหนด

6. การตรวจสอบคุณภาพ

จะทำการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ ดังต่อไปนี้ ผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป และบรรจุภัณฑ์ของสินค้าสำเร็จรูป นำมาตรวจสอบ และทดสอบเพื่อเป็นข้อมูลเพื่อสำหรับการควบคุมกระบวนการ และเพื่อให้ได้สินค้าที่มีมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่วางไว้ก่อนนำไปใช้งานจริง และจะทำการตรวจสอบผลการตรวจสอบและทดสอบผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ตลอดจนใบสรุปเกรดระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ พร้อมทั้งตรวจสอบผล

7. ข้อมูลด้านการบริหารงานบุคคล

บริษัทถือว่าความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจขึ้นอยู่กับพนักงานดังนั้นบริษัทจะดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อ

7.1 สรรหาให้ได้คนดี มีความสามารถร่วมงาน

7.2 พัฒนาความรู้ความสามารถส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าในงานของพนักงาน

7.3 ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดี ระหว่างพนักงานกับบริษัท

7.4 รักษาบุคลากร ให้ทำงานและเจริญเติบโต

7.5 ดูแลเรื่องค่าตอบแทนให้ทันสมัยแข่งขันได้ ในตลาดการจ้างงาน

7.6 ดูแลรักษาสภาพแวดล้อมในการทำงาน เพื่อความปลอดภัย

สถานที่ตั้งโรงงาน ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งแหล่งผลิต ตั้งอยู่บนเนื้อที่กว่า 200 ไร่ ห่างจากถนนเพชรเกษม สายกรุงเทพฯ - เพชรบุรี เข้าไปประมาณ 1 กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่เลขที่ 88 หมู่ 2 ถนนหนองชุมพล - อุตตะภาก ตำบลหนองชุมพล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี รหัสไปรษณีย์ 76140 โทรศัพท์ (032) 447577 ถึง 89 โทรสาร (032) 447590 ถึง 91

สถานที่ตั้งสำนักงาน เลขที่ 1426/18 – 20 ซอยยศเส ถนนกรุงเกurm เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10100 โทรศัพท์ 226-0037 226-3930 ถึง 7

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุวัค จิระวัฒนาศักดิ์ (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กร กรณีศึกษาห้างหุ้นส่วนจำกัดอุดสาหกรรมกฎหมายไทย ผลการวิจัยพบว่า ในเบื้องต้นจากการพิจารณาลักษณะทั่วไปของประชากร พบว่า ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 56.10 เป็นเพศหญิง ในขณะที่ร้อยละ 49.20 ระบุ อายุในช่วง 21 - 30 ปี ส่วนระดับการศึกษา สูงสุดของประชากรส่วนใหญ่หรือร้อยละ 59.10 ระบุมีการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่ง ระดับตำแหน่งงานส่วนใหญ่ร้อยละ 98.50 ระบุเป็นพนักงานทั่วไป ส่วนเรื่องอัตราเงินเดือนต่อเดือนส่วนมากร้อยละ 58.20 ระบุต่ำกว่า 5000 บาทต่อเดือน นอกจากนี้ประชากรร้อยละ 41.90 ระบุระยะเวลาการปฏิบัติงานอยู่ในช่วงระหว่าง 1 - 10 ปี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานการมีส่วนร่วมในการวางแผนของประชากร จำนวน 67 คน แสดงความคิดเห็น การมีส่วนร่วมในการดึงเป้าหมายหรือวางแผนในการกิจด่างๆ ของหน่วยงาน ประชากรร้อยละ 61.20 ระบุเห็นด้วย ในการปฏิบัติภารกิจมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ประชากรร้อยละ 55.20 ระบุเห็นด้วย ได้รับอำนาจการตัดสินใจในการทำงานและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าจากผู้บังคับบัญชา ประชากรร้อยละ 67.20 ระบุเห็นด้วย การยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกันในการปฏิบัติงาน ร้อยละ 68.70 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยที่อิทธิพลต่อความรู้สึกว่าหน่วยงานเป็นที่ฟังได้กับการปฏิบัติงาน ทำให้ได้รับปัจจัยสนับสนุนอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงานในหน้าที่ประจำหรืองานที่ได้รับมอบหมาย ประชากรร้อยละ 48.50 ระบุเห็นด้วย ทำให้คิดว่าผลประโยชน์ตอบแทนคุ้มค่ากับความอุดสาหะที่ได้อุทิศให้กับงาน ประชากรร้อยละ 38.80 ระบุเห็นด้วย นอกจากนี้งานในหน้าที่ของทำนปัจจุบันมีความมั่นคงดีแล้ว ประชากรร้อยละ 64.20 ระบุเห็นด้วย เมื่อทำนประสมปัญหาในการปฏิบัติงาน หน่วยงานของทำนสามารถคลี่คลายปัญหาดังๆ ได้ ประชากรร้อยละ 67.20 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด้วยความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญต่อหน่วยงาน หน่วยงานของทำนแสดงให้เห็นว่า ทำนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า ประชากรร้อยละ 41.80 ระบุเห็นด้วย หากทำนถูกยกย้ายงานจากแผนกที่ทำนทำอยู่ในขณะนี้ เพื่อไปทำงานในแผนกใหม่คิดว่าคงไม่มีผลกระทบในแผนงานของแผนกเดิมแต่อย่างใด ประชากรร้อยละ 37.30 ระบุเห็นด้วย นอกจากนี้ทำนเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนร่วมงาน ประชากรร้อยละ 41.80 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด้วยอิทธิพลต่อความสำเร็จในงาน ทำนเป็นที่ยอมรับของผู้บังคับบัญชาว่าเป็นบุคคลที่มีความสามารถ ประชากรร้อยละ 50.70 ระบุไม่แน่ใจ ผลจากการปฏิบัติงานของทำนประสบความสำเร็จตามที่ได้คาดหวัง ทำให้เกิดกำลังใจที่จะพัฒนางานให้ดีขึ้น ประชากรร้อยละ 61.20 ระบุเห็นด้วย ผู้บังคับบัญชาไม่เคยแสดง

ท่าที่ว่าเห็นคุณค่าในงานที่ทำนได้ทุ่มเทความพยายามในการทำงานอย่างเต็มที่ ประชากรร้อยละ 43.30 ระบุไม่แน่ใจหลังจากมีการประเมินผลการปฏิบัติงานทำนมากได้รับการแจ้งผลการประเมินจากผู้บังคับบัญชาทุกครั้ง ประชากรร้อยละ 67.20 ระบุเห็นด้วย การปฏิบัติงานของทำนในหน่วยงานเมื่อได้รับความสำเร็จมีส่วนช่วยในการสร้างชื่อเสียงให้กับหน่วยงานอย่างมาก ประชากรร้อยละ 53.70 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด่ออิทธิพลด่อความสำเร็จในงานการปฏิบัติงานของทำนในหน่วยงานเมื่อได้รับความสำเร็จมีส่วนช่วยสร้างชื่อเสียงให้กับดัวท่าน ประชากรร้อยละ 56.70 ระบุเห็นด้วย งานที่ทำนปฏิบัติอยู่ขณะนี้เป็นงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถของทำน ประชากรร้อยละ 64.20 ระบุเห็นด้วย งานที่ทำนปฏิบัติอยู่ช่วยพัฒนาความสามารถรู้ความสามารถของทำนและได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ประชากรร้อยละ 41.60 ระบุเห็นด้วย นอกจากนี้ทำนมีความรู้สึกว่างานที่ทำอยู่กระดุนให้ทำนเกิดความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่เสมอ ประชากรร้อยละ 70.30 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด่ออิทธิพลด่อการปฏิบัติงานตามระเบียบวินัย การเคารพและเชื่อฟังผู้บังคับบัญชา ประชากรร้อยละ 80.30 ระบุเห็นด้วย การปฏิบัติตามระเบียบวินัยดีและสม่ำเสมอ ประชากรร้อยละ 75.80 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด่อโอกาสความก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้รับการพิจารณาความดีความชอบอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม ประชากรร้อยละ 43.30 ระบุเห็นด้วย งานที่ปฏิบัติมีโอกาสเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ประชากรร้อยละ 28.40 ระบุไม่เห็นด้วย ร้อยละ 25.40 ระบุเห็นด้วยงานที่ปฏิบัติมีโอกาสพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถลดลงประสบการณ์ในการทำงาน ประชากรร้อยละ 68.70 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด่อความรับผิดชอบ ทำนเข้าใจในบทบาทของตนเองและมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ประชากรร้อยละ 80.60 ระบุเห็นด้วย ทำนสามารถทำงานในความรับผิดชอบของตนได้เป็นอย่างดี โดยไม่ต้องขอคำแนะนำจากผู้อื่น ประชากรร้อยละ 43.30 ระบุไม่เห็นด้วย การควบคุมดูแลของผู้บังคับบัญชาของทำนเป็นเพียงการแนะนำหรือการทำงานเท่านั้น โดยที่ทำนยังคงดองรับผิดชอบต่องานนั้นโดยตรงจนบางครั้งทำให้หรือการทำงานขาดความเป็นระบบไม่มีความชัดเจน ประชากรร้อยละ 46.30 ระบุเห็นด้วย ปัจจัยด่อเงินเดือนและสวัสดิการ เงินเดือนที่ทำนได้รับในปัจจุบันมีความเพียงพอต่อการครองชีพในชีวิตประจำวัน ประชากรร้อยละ 52.20 ระบุไม่เห็นด้วย ผลตอบแทนในรูปของเงินเดือนที่ได้รับทำให้ทำนมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างมาก ประชากรร้อยละ 41.80 ระบุไม่เห็นด้วย หน่วยงานที่ทำนปฏิบัติงานอยู่ สามารถจัดสวัสดิการดีๆ ให้ทำนได้มากกว่าที่เป็นอยู่ ประชากรร้อยละ 38.80 ระบุไม่เห็นด้วย

เกริกชัย เกิดเสมอ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลด่อขวัญและกำลังใจของพนักงานบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัทปูนซีเมนต์นครหลวง จำกัด (มหาชน) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 25 - 30 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อายุทำงานระหว่าง 6 - 10 ปี พนักงานมีความคิดเห็นด้านการจัดการนโยบายและการบริหาร ด้านการจัดการปักครองบังคับบัญชา ด้านการจัดการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความพอใจในการทำงาน

ด้านการยอมรับนับถือในการทำงาน อよู่ในระดับปานกลาง ระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน เช่น เพศ อายุ อายุการทำงาน การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับระดับขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิทยา ดันดิเสว (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทัศนคติและความคาดหวังในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เอเชียไฟเบอร์ จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีทัศนคติต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ในแต่ละด้าน เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังในการปฏิบัติงานของพนักงานตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน ปรากฏว่าพนักงานที่แตกต่างกันในลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล (คือ เพศ อายุ อายุงาน รายได้) จะมีความคาดหวังจากการปฏิบัติงานแตกต่างกันในแต่ละด้าน ส่วนสถานภาพ ระดับการศึกษา ระดับพนักงานที่แตกต่างกันของพนักงาน ไม่มีผลให้ความคาดหวังในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

อรชร วรรณพฤกษ์ (2546) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความคาดหวัง และความตั้งใจในการปฏิบัติงานกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุข ในหน่วยงานบริการปฐมภูมิ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสาธารณสุขที่ปฏิบัติงานในหน่วยบริการปฐมภูมิ จังหวัดกาฬสินธุ์ ร้อยละ 73.20 เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 33.69 ปี ($SD = 7.25$ ปี) จบการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าร้อยละ 69.60 แต่งงานและอยู่ด้วยกัน กับคู่สมรส ร้อยละ 66.50 ตั้งร่าง��แห่งเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ประกอบด้วย เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน เจ้าหน้าที่บริหารงานสาธารณสุข นักวิชาการสาธารณสุข และพยาบาลเทคนิค ร้อยละ 44.90 มีอายุราชการเฉลี่ย 11.24 ปี ($SD = 7.25$ ปี) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน่วยบริการปฐมภูมิ เฉลี่ย 13.52 เดือน ($SD = 5.43$ เดือน) และมีลักษณะปฏิบัติงานแบบประจำ ร้อยละ 73.70 ความรู้ ความคาดหวัง ความตั้งใจในการปฏิบัติงาน และพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขในหน่วยบริการปฐมภูมิ อよู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 10.76, 3.91, 7.84 และ 4.31 ตามลำดับ ความคาดหวังและความตั้งใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุข ในหน่วยบริการปฐมภูมิ จังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r : 0.334 - 0.294$, $p = 0.000$ ตามลำดับ) ส่วนความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานของบุคลากรสาธารณสุขในหน่วยบริการปฐมภูมิ

วรรณรินทร์ เทพบุตร (2548) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังในการได้รับสวัสดิการจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เมื่อไปปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ของพนักงานด้านรับภาคพื้น ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มดัวอย่าง คือ พนักงานด้านรับภาคพื้น ส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.5 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 41.5 สรุปว่ามีความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ย = 1.5284) และความ

คาดหวังของพนักงานต้อนรับภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ต่อสวัสดิการในการปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 2.7523) นอกจากนี้ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง รายได้ และอาชญากรรมเด็กต่างกัน และความคิดเห็นต่อสวัสดิการที่ได้รับในปัจจุบันที่มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังในสวัสดิการเมื่อไปปฏิบัติงาน ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มงคล ทองจันทิก (2531) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่เป็นจริงของครู โครงการการศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครู และชาวเขา ผู้เรียนในเขตภาคเหนือตอนบน พนวจ ผลการเปรียบเทียบบทบาทที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวัง ปรากฏว่า บทบาทที่คาดหวังของครู โครงการศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขางาม กว่าบทบาทที่เป็นจริง

สมเดช สิทธิพงศ์พิทยา (2544 : 30) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของสำนักงานพัฒนาชุมชนเขต ในการสนับสนุนงานพัฒนาชุมชนของจังหวัดและอำเภอ ศึกษาจากทัศนะของพัฒนาการ จังหวัด และพัฒนาการอำเภอ ผลการศึกษาวิจัยสรุปได้ว่า นี้ พัฒนาการจังหวัดและพัฒนาการอำเภอ มีความคาดหวังต่อบทบาทที่สำนักงานพัฒนาชุมชนมากถึงสูงกว่าบทบาทที่สำนักพัฒนาชุมชน เขตได้ปฏิบัติจริง โดยพนวจว่าบทบาททั้งสองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อิศรัตน์ ศรีวัฒนา (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของครูที่มีต่อการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 220 คน พนวจว่า ความคาดหวังของครูที่มีต่อการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับปานกลางแทนทุกด้าน (ด้านการสร้างบุคลิกภาพ ด้านการบำรุงรักษาบุคลิกภาพ และด้านการให้บุคลากรพัฒนาตัวเอง) ยกเว้นด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ ซึ่งครูมีความคาดหวังอยู่ในระดับสูงครูที่มีอายุต่างกันมีความคาดหวังต่อการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีความคาดหวังสูงกว่าครูที่มีอายุ 31 - 60 ปี ในด้านความยุติธรรมในการพิจารณาบุคลากรพัฒนาตัวเอง แต่การตระหนักรู้ถึงความสำคัญของบุคลากรที่พัฒนาตัวเอง ไม่มีความมั่นคง ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคาดหวังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการรวบรวมข้อมูลและศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความคาดหวังต่อปัจจัยต่างๆ ที่ศึกษาในระดับสูง โดยผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พนวจว่า เมื่อศึกษาตามดัชนีปรอทิสระต่างๆ แล้วได้ผลแตกต่างกันไป ด้วยเหตุนี้เองผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาความคาดหวังในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทกังวะล โพลีเอสเตอร์ จำกัด โดยใช้คามแนวคิด ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮอร์เบิร์ก (Herzberg's Two-

Factors Theory) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (Maslow's Hierarchy Needs Theory) ทฤษฎีการจูงใจของแมคเกรเกอร์ (McGregor's Theory XY) ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectancy Theory)